

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4 ф.,
на по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.За АУСТРО-УГАРСКУ, БОСНУ
и ХЕРЦЕГОВИНУ на годину 6
ф. на по године 3 ф. на четврт
године 1 ф. 50 новч.За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран., на четврт год. 5 фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И БЪИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се поштомском
упутницом непосредно админи-
страцији „Гл. Црног.“ на Цетиње,
или отправањствима новина ва
коју драго пошту; а коме је на-
ручнице, може се преплатити
код г. *Петра Рамадановића*, к. а. ж.
пр. агента у Котору. Доноси се
шиљу уредништву. Рукописи се
не враћају.За огласе плаћа се, по простора
који заузму на петита 7, новчачу
од реда за први пут, а за сваки
даљи пут по 5 новчића. За огласе
веће и на дуже вријеме попу-
шта се.

Цетиње, 25 августа.

Бечка „Н. С. Преса“ излијева своје јаде и зебње због нашег наоружања. Најнаметније шћаше учинити, да није ништа већ о тој ствари говорила, него да је остала на ономе, што је рекла тек је чула да је „Ростов“ у барску луку стигао. Али кад јој се прохтјело, да говори о томе предмету, ми ћемо јој првом приликом одговорити како знамо. За данас ћемо јој само рећи, да је руски параброд „Ростов“ сасвијем правилно ушао у нашу луку. Чим је у њу пришио, наш лучки капетан пошао је на исти параброд и по постојећим правилима прегледао уобичајене путне листове параброда, које је нашао у потпуном реду. Пошто је тај дан био празнични (св. недеља), у споразумљењу с капетаном „Ростова“ онуномоћеник нашег војеног министра одлучи, да се приступи искрцавању војеног материјала сједујући дан, у понедељник. Дакле параброд „Ростов“ редовито је поступио у нашој луци, а није донио ни кугу ни колеру, ни другу какву заразну болијест, нити се с ким у луци свађао ни коме сметао; а да је, ми би у том случају морали притећи онијем мјерама, које нам је берлински уговор не наметнуо већ као једној непоморској држави на расположење ставио. А на име: позвали би смо аустро-угарску владу, да само и искључиво својим бродовима *gardes cotes* ослободи нас једнога госта, који би нас кужном каквом болијести или нередом узнемиривао, као што и јест то смисао дотичног чланка берлинског уговора, — уговора који важи за све оне, којих се тиче, једнако, и који се ни честимице не смије без заједничког споразума ни измијенити ни укинути.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 25 августа.

По Њемачкој трају свечаности прославе двадесетогодишњице њемачкијех побједа над Француском. Истина је, Цар Вилхелм до сада се уздржавао у својим бесједама од сваког изазивања прима Француској; али то се не може рећи за остале Њемце. Осим тога ова прослава сама по себи мора вријеђати национални понос француски, и за то се јавно мњење француско све више таласа и раздражава.

Разна горка осјећања — веле петроградске „Новости“ — покрећу француски народ. Горко му је сазнање, што послје двадесет и пет година Алсација и Лотарингија још стоје у рукама побједитеља. Горди француски народ, који има права да се горди својом цивилизацијом и својим радом у корист цијелог човјечанства не може равнодушно сносити величање својих сусједа, који теже да своје свечаности претворе у политичку демонстрацију. Било би грозно и несправедливо — вели петроградски лист — захтјевати од Француске, да се одрече паде у повратак отетијех јој провинција. Ниједан велики народ неће се одрећи добровољно од своје законите имаовине, и Кијаз Бисмарк може бити има право кад тврди у свом листу, да се француски народ неће уздржати од рата, ако се убједи о својој снази. За сада Француска не мисли о рату, — веле „Новости“ — него о уздржању мира. Али не треба заборававати, да ово мирно расположење у Француској може доћи крају, ако Њемци наставе своје изазивајуће демонстрације. У овјем демонстрацијама

има доста што вријеђа њихове сусједе. У међународнијем односима треба пазити на извјесни такт. У опште, јубилејне свечаности, које ће се растегнути преко цијеле године и које буде шовинизам цијелога народа, не могу се сматрати потпуно безопасним политичким актом. Ми се надамо, да у даљем свом ходу ове свечаности неће нарушавати међународни такт, ал' ипак смо дужни поновити, да би воље било за мир Јевропе, да ове прославе сасвијем није било.

Исте петроградске „Новости“ ошачају, да од саставка у Ишлу почиње хладноћа између Аустро угарске и Њемачке са бугарскога питања. Њемачка није ништа учинила да подржи аустријски утицај у Бугарској, и отуда је незадовољство Аустрије њемачком политиком, и пријетње да ће изаћи из тројног савеза. Тужбе на њемачки еготијизам особито се подижу из Будапеште, те се према бугарском питању износи питање Алсације и Лотарингије, изјављујући, кад Њемачка неће да подржава Аустрију у Бугарској, да се и Аустрија може одрећи помагати Њемачкој у случају да се разбуди питање Алсације и Лотарингије, и тако да се тројни савез може разрушити.

На те тужбе одговорио је Бисмарков орган „Хам. Нахрихтен“ чланком, који се приписује самом Бисмарку. Бугарска — вели овај лист — нема никакве везе ни са тројнијем савезом, ни са Њемачком. Основ је Њемачке политике на балканском полуострву берлински крактат. Овај међународни трактат не само да не даје Аустро-Угарској никаквијех права односно Бугарске, него не уводи Бугарску ни у сферу аустро-угарског утицаја. По сили берлинског трактата Бугарска не смије излазити из сфере утицаја руског.

„Новости“ к овоме надостављају: У Њемачкој су се, како изгледа, увјерили о слабости аустријске политике на Балканском полуострву у опће, а у Бугарској наносе. Аустријска политика до сада није успјела, да створи себи наслона. Док је жив био Стамбулов, аустријска политика се одржавала у Бугарској. Сада је она у бризи, и ако јој служе још Стојилови, Радославови и Петкови. Одакле је та брига? Могло би се нагађати, да су у Берлину престали подржавати аустријске покушаје у Бугарској, и да у Ишлу није се дошло до споразума између Кнеза Хохенлоа и грофа Голуховског. Ово је право искушење за тројни савез. Сада је и сама аустријска влада изразила, да стоји на основу берлинског трактата. То признање није било лако учинити. Трудно се може претиоставити, да би се на то рјешили аустријски политичари, да нијесу изгубили наду на подржавање Њемачке. Тако су и државе тројног савеза односно бугарског питања дошле на то, чега је требало отпочети — на берлински уговор. При таквој солидарности погледа — завршују „Новости“ — рјешење бугарског питања неће бити трудно.

Аустро угарска забранила је увоз свиња из Србије, чим је извозној трговини у краљевини тежак удар нанесен. То је огорчило све биоградске листове и без разлике странака окупиле су се око владе, да је подржавају. Јавно мњење тражи царински рат с Аустро Угарском, и позивље владу

да објелодани сву прешиску с Бечом односно тог питања.

Тим поводом петроградско „Н. Времења“ пише: „Природа овога неспоразума између Србије и Аустро-Угарске таква је, да је србијској влади неопходно, да се очисти пред пародом од свакога подозрења у аустрофилству, и да покаже, да г. Новаковић и његови другови могу сачувати краљевини у данашњим критичким приликама саучиће и може бити подржаваће Русије. Ми ово не говоримо намјером да умалимо важност скорашњих пријатељских према Русији изјава г. Новаковића. Ми смо готови да прије вјерујемо увјеравању г. Новаковића сада, кад се показало, да су она изазвана овјем ударом извозној трговини Србије од стране Аустро-Угарске, него ли кад је он тумачио своје русофилство осјећањем благодарности српскога народа према Русији. Ово осјећање, које је вагда постојало, није сметало пређашњим управљењима Србије, да се односе друштво према Русији и да се старају да добију благовољење Аустро-Угарске. До сад није било довољно јасно, за што се напредњаци сада одричу своје пређашње политике, и траже тијесно зближење Србије с Русијом. У Биограду желе пријатељство Русије, да нају основа енергичном отпору царинске мјере Аустро Угарске. Ако у основи репресалије, што тражи јавно мњење у Србији против Аустро-Угарске, лежи мисао тјешњег трговинског и економног зближења са Русијом, биоградска влада неће наћи у Петрограду препрека. Све зависи од биоградске владе. Ако се она озбиљно ријешила да ступи на становниште, о ком је говорио г. Новаковић с митрополитом Михајилом и с руским дипломатским преставником у Биограду, у Петрограду ће радо облакшати Србији тешки удар, што јој је нанјела нова царинарска политика Аустро-Угарске, — разумије се под условом, да користити трговинског зближења између двије словенске и православне државе буду узајамне.“

Петроградски лист овдје спомиње скорашње изјаве министра-пресједника и у исто доба министра иностранијех дјела Србије у разговору са митрополитом Михајилом и руским послаником у Биограду, које су у опће добар утисак учиниле у руској штампи. У свези са тијем изјавама стоји и изјава биоградског „Видјела“, владина органа, да влада не стоји у никаквој свези са јединијем биоградским листом, што се одликује русофобијом.

ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА.

Новосадски „Браник“ пише:

У Аустрији се опет спрема промјена. Нова политичка личност искочио је на површину. Галички намјесник, гроф Вадени био је у Ишлу, код цара на аудијенцији, на којој је било говора о новом аустријском кабинету. Истина, гроф Вадени још није формално примио на себи задатак, да састави нову владу; али он је означен као шеф будуће владе. На скоро ће се свршити земаљски избори за галички сабор, те је грофу Вадену остављено, да тај посао сврши, на тек онда да заузме предједничко мјесто у аустријском кабинету. То би од прилике било или крајем септембра или почетком октобра.

Досадашња аустријска влада отпочела је свој посао као „привремена“. Такав кабинет, коме су још у почетку дана избројани, не може имати ову стабилност, која

је нужна за веће државне послове. Таква привремена влада нема ни оног угледа, који је нуждан једној влади у свакој већој политичкој акцији. Грофу Килмансегу досадило се, да пред свијетом изгледа као чувар туђих министарских столица и он је сам молио владара, да се започну спреме, како би га стална влада могла на скоро замијенити. Бечко царевинско вијеће чека важан и тежак задатак, да ријешни буџет за текућу годину и да обнови поравнање с Угарском. У такве послове не може се упустити привремени кабинет.

Кад је круна хтјела да састави у Аустрији нову владу, она није имала велики избор. Државници у Аустрији на ријетко су послијани, а политички одношаји и онако су растројени. Тамо нема ни једна странка већину у парламенту, те се мора непрестано кршити и натезати. Покушало се с коалицијом три странке, на није ишло; гроф Тафе је опет одлучио да случаја склапао себи већину, на је непосредно нашо. У таким тешким околностима тешко је једној влади да се слободно креће. Најважније су три странке ове: њемачки конзервативци или Хохенвартов клуб, пољски клуб и уставовјерна странка. С Пољцима је лако — они сваку владу подупиру и свака влада мора на њих да се ослања. Они додуше пљаву Русине, али то у Бечу никога не боли, те су Пољаци увијек тражени. Већ је теже с осталим странкама. Ако ће једна влада више да се ослања на конзервативце, буне се уставовјерци, а подупирати уставовјерце, на рачун конзервативца, не иде никако, јер су уставовјерци непоуздан ослонац. У такој ситуацији тешко се аустријски државници могу да нађу.

С тога је управо било само два кандидата за предједничтво нове владе: Гроф Тун, садани намјесник чешки и гроф Вадени, намјесник галички. По Тун се јако компромитирао у очима Чеха као намјесник чешки, а мора се неки обзир узети и на Чехе и тако је остао гроф Вадени као једини згодан кандидат.

И тако је „пало жребије“ на грофа Ваденија. Њега фале као извршеног управитеља и он на двору ужива велики углед. Кад је цар посјеђио пут био у Галицији, он је Ваденија јако одликовао и већ тада се у Ваденију гледао „човјек будућности“.

Један бечки лист већ је објелижио пољажај нове владе, те нам је рекао, да Ваденијева влада неће бити „парламентарна“, не ће се у сабору ослањати на странке и гроф Вадени не ће онако личност бирати у кабинет, који би у њему сједјели као повјереници својих странака. Нова влада стојаће дакле над странкама; наравно то ће бити из политичке нужде, јер не може да има поуздану и сигурну већину, на зато хоће да има бар одрјешене руке.

Но ако нова влада и не ће бити парламентарна, она ипак мора тражити ослона у парламенту, ако неће да влада неуставно. Грофу Вадени су Пољаци и конзервативни клуб сигурни; сад треба да задобије још и уставовјерце, те је готов — крпек!

Главни посао нове владе биће, да протурни буџет и да са Угарском удеси поравнање. Расправа буџетска у толико ће лакше тећи, у колико нова влада буде предуеретљива и према опозицији. У опозицији су главне странке: чешки клуб, њемачки национални и њемачки антисемите. Но главно је, како ће се нова влада понашати према Чесима, јер Њемачке националне и онако не може задовољити, пошто они теже за уједињење с Њемачком.

Најтежи ће посао нове владе бити поравнање с Угарском. Нова влада само тако може у преговорима успјевати, ако буде јака.

Једна карактеристична појава с новом владом избија на површину, а то је, да се за сад Пољаци у Аустрији највише протежирају. Један Пољак је министар спољних послова, а други Пољак биће предједничник аустријске владе. У Аустрији управо владају Пољаци. За њих тамо сад цвјетају руже.

ДОПИСИ.

Снадар, 19 августа. — Већ знате да се усјед Султанове ираде у велике ради на регулирању Бојане.

међу, или за властити ужитак сачувају сви мали, црнкасти и наказни ораси. Њихова је језгра додуше исто тако добра и течна као и она у бираних ораха, али нема те лијене вањштине. Једна радница кадра је наједном даву побрати до 25 хектолитара ораха, а тај мали трошак добро ће се наплатити већом цијеном, коју ће продуцент добити за биране своје орахе.

„Gosp. Glasnik.“

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 25 августа

(С Двора.) Височанствена Породица у недјељу је кренула пут Никшића, гдје ће провести неко вријеме. У пратњи Његовог Височанства наоди се и г. Вурцел, царско-руски отпавник послала у осуству г. министра Аргиронула.

(Дан Њ. В. Султана.) У суботу је царско-отоманско посланство на Цетињу славило дан ступања на престо Његовог Величанства Цара Абдул-Хамида. Пред подне је г. Февзи-бег, опуномоћени министар и изванредни посланик Његовог Величанства на Цетињу, примао честитања у свом хотелу, пред којим је свирала наша војена музика. Од стране Височанственог Двора одио је на честитање г. командир Митар Мартиновић, а од стране наше владе г. војвода Гавро Вуковић, наш министар иностранијех дјела. У вечер је г. Февзи-бег дао велики дине у башти посланства, која је била дивно осветљена. На динеу је било Његово Височанство Престолонаследник Књаз Данило, наши министри и страни дипломатски представници са својим госпођама. У башту је свирала наша војена музика, а послје трпезе слиједили су ватромети, који су потпуно успјели. Испред посланства и око баште била је велика шетња до касно. На другој страни баште била је приправљена вечера за овдјешњу турску колонију, која је продужила весеље до зоре, па је наставила и сјутри дан до послје поноћи.

(Рад на Бојани.) Г. војвода Гавро Вуковић, наш министар иностранијех дјела, у понедјељник је одио на Бојану, да види рад што је ту отпочет по паредби Високе Отоманске Порте. На овај излет је позвао укуковника г. Февзи-бега, царско-отоманског опуномоћеног министра и изванредног посланика на Цетињу са његовим секретаром г. Назим-бегом. У пратњи нашег министра био је његов секретар г. Илија Вулетић, жешки офицер г. Радовић, секретар министар. унут. дјела г. Нико Татар и наш уредник. Под Скадром их је дочекао наш консул г. Лазар Миљковић. У Скадр се нијесу искрцавали него на кајиху турског ратног параброда „Бојане“ возили су се до утока Дрима у Војану. Риболови, што су били на Бојани, сви су дигнути, а у велике се ради на старом кориту Дрима, којим ће се излијевати у море код Ђеша.

(Руски гости.) У уторник присијели су на Цетиње Књаз Дмитрије Петровић Голицин, помоћник државног секретара државног савјета, у књижевности познати писац Мурављин, и г. Сергије Владимировић Јузеров, млади руски композитор. По вечери су били код г. дра Миланића, гдје је познати наш гуслар Иво Војичин уз гусле пјевао, и ту смо видјели како ерпске гусле буде пета осјећања и у нашој браћи Русима као и у нама. Сјутри-дан су били у манастиру на литургији гдје им се јако допало ерско цркв. појање. По литургији Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан позвао их је на чај; и послје подне су се с нама растали најљубазније као са старијем пријатељима. Књаз Голицин је такве утиске собом понио, да нам је обећао, да ће до године опет доћи да путује по унутрашњости Црне Горе. Отишли су у Нови, да посјете манастир Савину, па читају преко Краја и Италије у Петроград.

(„Ростов“) је кренуо из Бара пут Цариграда. Наши људи не могу да се пахвале брацком љубави и гостопримством, што су на овом руском параброду уживали. Сваку вечер је „Ростов“ био осветљен уз ватромете и весеље до касно.

(Туристи.) У сриједу је познатијем Куковијем подuzeћем дошло на Цетиње до тридесет путника из разних држава. Дочекани су били у Вулетићевој гостионици. А јучер су се повратили у Котор, гдје их је чекао особити пароброд.

(Међудневце.) Од неколико дана даљу тршину неспосну врућину. Велика је потреба од једне кише и за крголу и купус, што су до скоро најбољи род обећавали. По некијем жупнијем предјелима позни кукурузи са свијем су од суше пропанули.

РАЗЛИЧИТО.

(Прокон од Балтичког до Црног мора.) Руске новине јављају, да је руска влада одлучила да прокопом споји Балтичко са Црним морем и тијем својој морнарици отвори нове путове, као и својој ратној снази нове изворе. Основа је већ и у детаљу израђена, прокоп биће дуг 1600 км, а 8-22 м дубок 64-9 м, на површини воде, а 35-83 м. на дну широк. Започеће код Риге, пћи уз Двину, Березину и Дњепар, те на ушћу потоњег код Керсона утицати у Црно море. Градња не може ни гдје на какве потешкоће занети. Читав канад има се развијетити електричном свјетлошћу тако, да ће бити воза могућа и по дану и по ноћи, те рачунајући 11 км на сахат, моћи ће се читав канал препловити за 6 дана. Вријеме градње прорачунао је на 5 година, а трошкови на 200 милиона рубаља.

(Позоришта у Сибирији.) И у далекој Сибирији лијено се развијају и успјевају руска позоришта, а ти ће успјеси бити још већи, кад се изгради велика сибирска жељезница. До сада била су позоришта у овим сибирским градовима: у Томску, Омску, Краснојарском, Иркутску, Благовјештанску, Владивостоку и у неколико мањих ередништа. Ове године представљало се је посвим тијема позориштима. Тако на примјер сада у Владивостоку представљала у Галецковом позоришту оперетно и драматско друштво Василева и гђе. Дуранд, у којему има изврстних сила. У Томску у позоришту Королева представља оперетно-драматско друштво Брагине из Москве. Јети ово друштво представља у азијатској купељи Барнацелу. У Иркутску ће ове зиме гостовати драматско друштво Волскога, код којег ће судјеловати гласовите силе из Јевропе. Познаним из јевропејске Русије плаћа се путни трошак до Иркутска 300 руб. Пошто је љето позориште у Иркутску изгорјело, то ће се представљати у дворани друштвенога „Собрања“, гдје вечерњи доходак износи 800 руб. — У Благовјештанском, на крају Сибирије, саграђено је од мјестних главничара велико позориште, у коме ће се уједно давати оперете под равнајетством Шумлинова. Пјевачи, позвани из јевропејске Русије у Благовјештанско, добивају за пут 600 рубаља (780 фр.) Плаћа износи 500—2000 рубаља мјесечно.

(Моћ уобрижња.) Колико моћ уображења каткад на човјека дјеловати може, показује слиједили у њемачком листу „Deutsche Medicinalzeitung“ припошени случај: Једне ноћи буде др. С. к неком двадесет петогодишњем господину позван, који је, прогутав своје умјетне зубе, у великој опасности био, да ће се задавити. Др. С. нађе болесника силом узрујана, искљештених и поцрвјелих очију, број удараца био је веома висок, а дисање веома отешчано. Код сиољашњег прегледања болесниковог гркљана нађе лијечник на дошој лијевој страни врата неку тврду отекаину, те покуша, не би ли прогутани предмет совдом из гркљана извадити могао. По тај покушај остаде без успјеха, па понио је болесник све теже дисао, тако да се чинило, да ће се сад задавити, одлучи др. С. покушати задње ерство: прорезање гркљана, што је и сам болесник захтијевао. Но и послје отворења гркљана не нађе се у њему никакав страни приједмет. Кад се пак болесник иза тога од клоформ-наркозе осветљено и кад му рекосе, да се у гркљану ништа пронашло није, осјети на једночужасно болове у желуцу, који су све јачи бивали. Овако освану и друго јутро, и кад спремаху собу, нађосе болесниково, тобоже прогутане умјетне зубе — под његовом постељом. Чим он то дознаде и чим му их показаше, минуше га одмах болови у желуцу, и он би одмах здрав здравцат устати могао, да не бијаше оне ране у гркљану, за коју је требало три недјеље, док му је опет сасма зарасла.

(Руска банка за земљедјелце.) Основана је 1893. г. и те године издала је 70 милиуна рубаља на зајам земљедјелцима. Тај новац давала је овима банка на то, да купује земљу и они су купили два милиуна десетина. Него банка није познавала људе, којима је новац давала па се увјерила да није добро радила; јер многи нијесу јој отплаћивали, те је долазило до есекције, да је тако банка добила силну земљу у своје руке. Сада стварају у Русији паорске задруге за помагање и штедњу те ће ове препоручивати банци оне паоре, којима се може дати новаца на зајам да купује земље. Банка ће од државе добити 50 милиуна рубаља и на тај новац не ће држави плаћати интересе но ће она купувати земљу и ту ће земљу дијелити међу вриједне и штедљиве паоре, уз лаку отплату. На тај начин све ће мање бити безкућника у Русији.

(Упштавање птица.) Францески зоолог Рен Мартин припошје у парижкој „Revue Scientifique“ чланак, у ком набраја погибељи којима су извргнуто птице и њихова гнијезда. Он и његов пријатељ Кеа вер Распајл много година мотре птичија гнијезда и легла, те су се увјерили, да од 20 младих птица пјевачица још 17 погине исте године, а само 2 до 3 преживе прву годину, те остану за расплод. Овај велики погубак од 17 мртвих на 20 рођених није превелики кад се знаде, каквим су опасношћима и каквим непријатељима птице и њихова гнијезда извргнута. Распајл је у једном перивоју мотрио 67 гнијезда, па је жали боже констатовано, да су 41 гнијездо оробиле мачке, вјеревце, мишеви и крштелице. Једно је пак разорио јез, а друго је одијела птица граблица. Мачке, најопасније непријатељице птица, појеле су из 15 гнијезда легло, и ако су ушароу у том перивоју немилеце прогонили мачке. Имаде још и других птичијих непријатеља, које су Мартин и његов пријатељ мотрили. Ти су непријатељи ласице и змије, које тамане много птица. Ко дакле хоће, да штити птице пјевачице- мора немилосрдно прогонити њихове непријатеље.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА.“

БЕЧ, 22 августа. — По вијестима из Бијарица Краљ Александар Србије купајући се у мору спасао се само улагањем све своје снаге и хладнокрвиношћу.

БЕРЛИН, 22 августа — Цар Вилхелм је телеграфирао Кнезу Бисмарку изразивши му најгубије дубоку благодарност, којом се Цар сјећа незаборављенијех заслуга Бисмарковијех за отаџбину и за Вилхелма I.

СОФИЈА, 23 августа. — Гласови о оставци егзарха бугарског немају основа.

ЛОНДОН, 24 августа — Влада је најавила у дошој кући, да саопштење турско односно реформа јерменски не задовољава. Њемачка, Италија и Аустро-Угарска и ако официјално не потпомажу пројект рефорама, не званично су савјетовале Порту, да га узме у расуђење.

ПARIЗ, 24 августа. — Ратни министар Зурлинден примио је генерала Драгомирова, који има спедијалну мисију, да са посланством руских официра присуствује маневрама.

ЦАРИГРАД, 24 августа. — Султан је примио услове великих држава.

БЕРЛИН, 25 августа. — Њемачки канцлар кнез Хохенлое отпутовао је у Минск, намјером да сврати у Петроград прије повратка у Берлин.

ЦАРИГРАД, 25 августа. — Велики везир изјавио је наду, да ће се брзо повољно ријешити јерменско питање.

БУДАПЕШТ, 25 августа. — Ерихерцог Ладислав је умро, усљед нехотичног рашења.

ШКОЛСКА ОБЈАВА.

У Гимпазију ће се уписивати ученици 28, 29, 30, августа и то само прије подне од 9—12. У први разред примају се ученици, који су свршили с добријем успјехом четири разреда основне школе, који уз то положи из прописанијех предмета и пријамни испит најмање са добријем успјехом, који немају мање од 10 ни више од 15 година. Сваки треба да донесе осим школског свједочанства још и уредну

крштеницу. Уписивање у Богословско-Учитељску школу трајаће од 26—31 августа; а примају се у први разред само они младши, који су свршили четири разреда гимназије и добили свједочанство првог реда.

Послије означеног времена пеће ће се примити ни један у школу.

Пријамни и повторни испити биће у означене дане послје подне.

Цетиње, 10 Августа 1895.

УПРАВА.

ОБЈАВА.

Министарство Финанције даваће се на лицитацију 1-вога Септембра 1895.

Контрат ће се дати ономе који се за најнижу цијену обвезе набављати из иностранства морске соли, добре врсте, прегодишњене, — по мостри која се налази у канцеларији Министарства Финанције, — и предавати је на децималу у државне магацине: на Плавницу, Ријеку и Вир.

Контрат ће се учињети за осам милиона килограма, — (да се предају у течају времена које ће означит прилицитацији канцеларија Министарства Финанције), — у четири године од прилике.

Министарство тражиће од подузимача 1000 наполеона кауције у готовом новцу.

Они који би жељели лиценитират, морају се на горе-означени дан пријавити у канцеларију Министарства Финанције, ће ће се држати лиценитација, — од 3 до 5 сати по подне; — донијет са собом кауцију и положит је у Министарство најдаље 1-вога Септембра 1895 до подна, иначе пеће имати право лиценитират.

Цетиње, 1. Јуна 1895.

Број 421.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈЕ

О Г Л А С.

TIMBRES—POSTE de Montenegro, Turquie et de tous les autres pays, dès l'année 1850—1894, de même que de vieilles lettres, des monnaies, et d'autres antiquités sont achetés, en toute quantité et aux prix les plus hauts.

Je donne aussi en échange des bijoux, nouveauté soies, et tous les articles désirés de Londres.

Offertes et envois sont réglés par le retour du courrier.

A. Weisz.

London, W. 61, Regent Street.

Filiale: Budapest, vaczi körut 4.

(12—12)

ПОТПИСАТИ ПРЕПОРУЧУЈЕМО МУШТЕРИЈАМА наше складнице разне дрвенарије, као: штица од разне врсте и дебљине и све друге дрвенарије изузимајући греде. Може се добити на фабрику „Видрован“, у Никшићу у магацину, и у Подгорици код Петра Челановића. Цијене су најумјереније.

Никшић, 10 августа 1895.

(3—6)

Браћа Чопићи с Друштвом.